

Sygn. akt I C 941/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Sanoku, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Dziewulski

Protokolant: asystent sędziego Andrzej Kawalec

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2020 r. w Sanoku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) z siedzibą w W. (dawniej: (...) (...) z siedzibą w S.)

przeciwko: G. H.

o zapłatę kwoty 39345,62 zł

I. utrzymuje w całości pkt I nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym,

wydanego w dniu 18.03.2019 r., w sprawie o sygn. akt I Nc 166/19.

II. uchyla w całości pkt II wyżej wymienionego nakazu zapłaty.

III. zasądza od pozwanej G. H. na rzecz powoda Bank (...)

(...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 4126 zł (słownie: cztery tysiące

sto dwadzieścia sześć złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 941/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 października 2020 r.

W dniu 8 marca 2019 r. powód (...) (...) z siedzibą w S. (obecnie (...) z siedzibą w W.), wniósł do Sądu Rejonowego w Sanoku pozew, którym domagał się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i zasądzenia na jego rzecz od pozwanej G. H. kwoty 39345,62 zł, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 06.12.2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia na jego rzecz od pozwanej kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. W treści uzasadnienia powód wskazał, że w dniu 19 września 2017 r. zawarł z pozwaną umowę o konsumencki kredyt gotówkowy nr (...). Powód podniósł, iż zgodnie z umową wypłacił na rachunek bankowy pozwanej kwotę w wysokości 39682,54 zł, którą G. H. zobowiązana była spłacić w terminie do dnia 15 września 2025 r. (...) (...) z siedzibą w S. podniósł, że pozwana nie wywiązała się z obowiązków nałożonych przedmiotową umową, albowiem nie spłaciła zaciągniętego zobowiązania. W związku z powyższym powód, pismem z dnia 24 września 2017 r. wypowiedział wyżej wymienioną umowę kredytu. Ponadto (...) (...) z siedzibą w S. wskazał, iż zabezpieczeniem przedmiotowej umowy kredytu był weksel in blanco wystawiony przez pozwaną G. H.. (k: 4-5).

W dniu 18 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w Sanoku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (w sprawie o sygn. akt I Nc 166/19), którym uwzględnił powództwo w całości (pkt I), natomiast w pkt II zasądził od pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów postępowania kwotę 2909 zł. (k: 29).

W dniu 10 kwietnia 2019 r. pozwana G. H. wniosła zarzuty od wyżej wymienionego nakazu zapłaty, domagając się uchylenia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa w całości, a także zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W treści uzasadnienia pozwana wskazała, że postanowieniem Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 5 kwietnia 2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 158/18 została ubezwłasnowolniona całkowicie. W związku z powyższym podpisując umowę kredytu konsumenckiego działała nieświadomie, a co za tym idzie przedmiotowa umowa winna zostać uznana za nieważną. Ponadto pozwana podniosła, że powyższa umowa kredytu konsumenckiego miała charakter zdecydowanie jednostronny i niekorzystny dla kredytobiorcy, albowiem nadmiernie „rozbudowywała” prawa banku, powiększając równocześnie obowiązki kredytobiorcy. Ponadto G. H. zakwestionowała wysokość ustalonej w umowie prowizji – w kwocie 20967,82 zł. (k: 40-44).

Postanowieniem z dnia 18 września 2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I C 941/19, pozwana G. H. została w całości zwolniona od kosztów sądowych w sprawie. (k: 66).

W treści pisma z dnia 10 sierpnia 2020 r. pozwana G. H. podtrzymała swoje stanowisko w zakresie konieczności uznania umowy kredytowej za nieważną, wobec braku świadomości pozwanej przy jej podpisywaniu. (k: 120-122).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2017 r. pozwana G. H. zawarła z powodem (...) (...) z siedzibą w S. umowę nr (...) o konsumencki kredyt gotówkowy. Zgodnie z postanowieniem § 1 umowy bank udzielił kredytobiorcy na jego wniosek kredytu gotówkowego na okres od dnia 19.09.2017 r. do dnia 15.09.2025 r. w wysokości 39682,54 zł. Zgodnie z zapisem § 3 umowy pozwana zobowiązała się spłacać kredyt w 96 miesięcznych ratach, każda w wysokości 538,65 zł, przy czym ostatnia rata w kwocie 539,07 zł. Natomiast zgodnie z postanowieniami § 6 ust. 1 pkt 1 i 2 umowy bank pobrał od kredytobiorcy opłatę przygotowawczą w wysokości 50 zł, a także prowizję w kwocie 2182,54 zł. Ponadto celem zabezpieczenia spłaty zobowiązania wynikającego z wyżej wymienionej umowy kredytu, w dniu 19 września 2017 r. wystawiony został (podpisany przez pozwaną G. H.) weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową, w treści którego pozwana zobowiązała się do zapłaty bez protestu na rzecz powoda (...) (...) w S. kwoty 39345,62 zł – w terminie do dnia 5 grudnia 2018 r. W dniu 20 września 2017 r. powód (...) (...) z siedzibą w S. przelał na rachunek bankowy pozwanej kwotę w wysokości 31210 zł. Pozwana G. H. na poczet zobowiązania wynikającego z wyżej wymienionej umowy dokonała 2 spłat: kwoty 530,61 zł – w dniu 16.11.2017 r., a także kwoty 539,37 zł - w dniu 22.01.2018 r. W związku z faktem, że pozwana nie dokonywała terminowej spłaty zobowiązania, pismem z dnia 1 sierpnia 2018 r. powód wezwał G. H. do spłaty zaległości w kwocie 1633,33 zł – w terminie 14 dni od otrzymania pisma. Wobec faktu, że pozwana nie dokonała płatności w określonym terminie, pismem z dnia 24 września 2018 r. powód wypowiedział przedmiotową umowę kredytową. Kolejno, w dniu 6 listopada 2018 r. (...) (...) z siedzibą w S. skierował do pozwanej G. H. ostateczne przedsądowe wezwanie do spłaty zadłużenia wynoszącego łącznie 38957,87 zł. Natomiast w dniu 21 listopada 2018 r. powód poinformował pozwaną, że wypełnił weksel in blanco na sumę 39345,62 zł, odpowiadającą zadłużeniu z tytułu: kapitału – w kwocie 37440,92 zł, odsetek – w wysokości 1896,90 zł oraz innych kosztów – wynoszących 7,80 zł. W dniu 6 marca 2019 r. (...) (...) z siedzibą w S. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), stwierdzając, że przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanej G. H. – z tytułu umowy o konsumencki kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 19.09.2017 r. – na łączną kwotę 39345,62 zł.

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 158/18 Sąd Okręgowy w Krośnie ubezwłasnowolnił całkowicie pozwaną G. H. - z powodu zaburzeń psychicznych.

W treści przedłożonej w dniu 6 marca 2020 r. opinii biegła z zakresu psychiatrii T. A. stwierdziła, że pozwana G. H. w okresie zawierania umowy o konsumencki kredyt gotówkowy nie była osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłowo. Biegła stwierdziła, że dostępne dane nie wskazują, by wówczas występowały u pozwanej objawy otępienia.

Jednocześnie podniosła, że przy jej sprawności umysłowej w okresie zawierania umowy o konsumencki kredyt gotówkowy pozwana miała wystarczającą zdolność do rozumienia zasad obowiązujących przy zawieraniu umowy, jak również zdawała sobie sprawę z konsekwencji wynikających z niewywiązania się z jej postanowień. Reasumując biegła stwierdziła, że w chwili zawierania umowy kredytu z dnia 19 września 2017 r. pozwana G. H. nie była w stanie wyłączającym świadome i swobodne wyrażenie woli i podjęcie decyzji.

Na mocy decyzji (...) z dnia 15 stycznia 2020 r., ogół praw majątkowych przysługujących (...) (...)z siedzibą w S., w szczególności z uwzględnieniem praw wynikających z zawartych i obowiązujących umów został, z dniem 20 stycznia 2020 r., przeniesiony na rzecz (...) z siedzibą w W..

/dowód – oryginał weksla z dnia 19.09.2017 r. – k: 8; wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 06.03.2019 r. – k: 12; zawiadomienie o wypełnieniu weksla z dnia 21.11.2018 r. – k: 13; deklaracja do weksla in blanco – k: 15; ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 06.11.2018 r. – k: 16; wypowiedzenie umowy kredytowej z dnia 24.09.2018 r. – k: 18; wezwanie do zapłaty z dnia 01.08.2018 r. – k: 19-20; umowa nr (...) o konsumencki kredyt gotówkowy – k: 23-28; postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 05.04.2019 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 158/18 – k: 59; potwierdzenia przelewów – k: 75-77; opinia biegłej z zakresu psychiatrii T. A. – k: 94-96; kserokopia dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy I C 1103/18 – k: 87; odpis z KRS dot. powoda – k: 115-118; decyzja (...) z dnia 15.01.2020 r. – k: 110-113/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej wymienionych dokumentów, których treść nie została w żaden sposób zakwestionowana przez strony, nie budzą one również zastrzeżeń pod względem formalnym. Dlatego Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

Walor pełnej wiarygodności Sąd przyznał opinii biegłej z zakresu psychiatrii T. A.. Wnioski płynące z powyższej opinii są spójne i klarowne, ze sposobu jej sporządzenia wynika jednoznacznie, że biegła jest profesjonalistą w dziedzinie, w której opiniowała.

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności przywołać należy art. 6 k.c. zgodnie z treścią którego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podkreślenia wymaga, że analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, że powód przedłożył dokumenty potwierdzające zawarcie z pozwaną G. H. umowy kredytowej z dnia 19 września 2017 r., wypowiedzenie tej umowy, jak również skierowanie do pozwanej ostatecznego wezwania do zapłaty. Co więcej powód przedłożył wyciąg z ksiąg bankowych nr 31.2019 z dnia 6 marca 2019 r, a także potwierdzenie wypłaty na rachunek bankowy pozwanej, w dniu 20.09.2017 r., kwoty 31210 zł (k: 75). Ponadto spłata wierzytelności wynikającej z umowy kredytu została zabezpieczona podpisaniem przez pozwaną G. H. wekslem in blanco z dnia 19.09.2017 r. (k: 8). Dodatkowo zauważenia wymaga, że w treści odpowiedzi na pozew G. H. przyznała, że zawarła przedmiotową umowę poprzez stwierdzenie: „pozwana działała nieświadomie podpisując umowę kredytu konsumenckiego” (k: 41). Co więcej z przedłożonego przez powoda materiału dowodowego wynika, że pozwana G. H. tytułem spłaty zobowiązania dokonała płatności kwoty 530,65 zł, a także sumy 539,37 zł. W ocenie Sąd fakt, że pozwana przystąpiła do częściowej spłaty zobowiązania winien być traktowany jako niewłaściwe uznanie przez nią długu. Natomiast odnosząc się do zarzutu pozwanej która podniosła, że ustalona w § 9 umowy prowizja w wysokości 20967,82 zł jest rażąco wygórowana wskazać należy, że z treści powyższego fragmentu umowy wynika jednoznacznie, że wskazana przez pozwaną kwota nie stanowi wyłącznie prowizji, lecz jest to całkowity koszt kredytu, stanowiący sumę odsetek ustalonych według oprocentowania na dzień zawierania umowy, należnych Bankowi za cały okres trwania umowy, opłat i prowizji, a także ewentualnych kosztów dodatkowych. Natomiast pozaodsetkowe koszty kredytu ustalone zostały w § 6 ust. 1 i 2 umowy i stanowiły: opłatę przygotowawczą – w wysokości 50 zł oraz prowizję - w kwocie 2182,54 zł. W ocenie Sądu pozaodsetkowe koszty kredytu w powyższej wysokości nie są wygórowane, zauważenia wymaga, że znacząco odbiegają one od limitu maksymalnego, określonego w art. 36a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2019 r., poz. 1083). Ponadto analiza przedłożonego przez powoda wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 6 marca 2019 r. wskazuje, że wymienione w pozwie składniki zobowiązania

pozwaną znajdują pokrycie w treści powyższego wyciągu (stanowiąc sumę niespłaconej przez pozwaną należności głównej, odsetek umownych, odsetek karnych, a także kosztów). Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powód wypełnił ciężący na nim obowiązek wykazania zasadności, jak również wysokości dochodzonego roszczenia.

Jednocześnie wskazać należy, że z uwagi na fakt, iż postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 158/19 pozwana G. H. została ubezwłasnowolniona całkowicie z powodu zaburzeń psychicznych, bardzo istotne w niniejszej sprawie było ustalenie, czy w chwili zawierania umowy kredytowej z dnia 19 września 2017 r. pozwana G. H. znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. W takiej sytuacji bowiem zawarta przez pozwaną wyżej wymieniona umowa musiałaby zostać uznana za nieważną (art. 82 k.c.), co w konsekwencji doprowadziłoby do oddalenia powództwa. Celem ustalenia powyższej (wymagającej posiadania wiadomości specjalnych) kwestii, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu psychiatrii T. A.. W treści przedłożonej w dniu 6 marca 2020 r. opinii biegła stwierdziła w sposób jednoznaczny, iż „w chwili zawierania umowy kredytu w dniu 19.09.2017 roku pozwana G. H. nie była w stanie wyłączającym świadome i swobodne wyrażenie woli i podjęcie decyzji” (k: 96). Co bardzo istotne, strona pozwana w zakreślonym przez Sąd terminie nie złożyła zastrzeżeń do wyżej wymienionej opinii. W tym stanie rzeczy, kierując się treścią opinii biegłej T. A. Sąd uznał, że brak jest w realiach niniejszej sprawy podstaw do stwierdzenia nieważności zawartej przez pozwaną umowy kredytowej z dnia 19 września 2017 r. Powyższe ustalenie prowadzi do przyjęcia, że roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie. Jednocześnie jako początkową datę naliczania odsetek, w oparciu o art. 481 § 1 k.c. Sąd (zgodnie z żądaniem pozwu), przyjął dzień następujący po dniu płatności określonym w treści podpisanego przez pozwaną weksla in blanco – to jest 06.12.2018 r.

Mając na uwadze powyższe, w pkt I wyroku, kierując się treścią art. 493 § 4 k.p.c. Sąd utrzymał w całości pkt I nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, wydanego w dniu 18.03.2019 r., w sprawie o sygn. akt Nc 166/19.

Jednocześnie, w oparciu o powołany przepis art. 493 § 4 k.p.c. w pkt II wyroku Sąd uchylił w całości pkt II wyżej wymienionego nakazu zapłaty, natomiast w pkt III wyroku zasądził od pozwaną G. H. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 4126 zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że pomimo iż pozwana postanowieniem z dnia 18 września 2019 r. została zwolniona od kosztów sądowych w całości, w świetle art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1553 z późn. zm.) powyższe zwolnienie w przypadku przegranej sprawy (art. 98 k.p.c.), nie zwalnia jej z obowiązku zwrotu kosztów poniesionych przez przeciwnika procesowego. Na zasądzoną przez Sąd kwotę 4126 zł złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 492 zł, opłaty skarbowe od udzielonych pełnomocnictw – w łącznej kwocie 34 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w wysokości 3600 zł – przyznane w oparciu o § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).